

det allerede vil være et stort Gode for Kjøbstæderne at slippe fri herfor, medens Kjøbstædernes ganske naturlige og velgrundede Ønske om at faae nogen Lettelse i de paagældende Udgifter maa stilles i anden Række, og endelig ogsaa fordi det er naturligt og principrigtigt, at Kjøbstadkommunerne, som ved de kommunale Forsatningslove have faaet den samme Selvstændighed og den samme Selvforsyning med Hensyn til deres økonomiske Anliggender som Amtskommunerne, med Hensyn til Udredelsen af disse Udgifter stilles paa samme Fod som Amtskommunerne. Hvad der dernæst for mig har været en afgjørende Grund til at indskrænke Lovforslaget saaledes, er, at jeg tror, at dette vil være den eneste Maade, hvorpaa der kan komme et Resultat ud af denne saa ofte behandlede Sag, som Alle erkjende bør have en Løsning, men som hver Gang man har forsøgt at bringe et Forslag tilveie, navnlig sigtende til Fordelingsmaaden, er strandet paa mange forskjellige Hensyn. Fremdeles maa jeg bemærke, at disse Udgifter jo ikke ere af nogen særdeles betydelig Størrelse, i alt Fald ikke under sædvanlige Forhold. Kjøbstæderne ville meget vel hær for sig kunne udrede disse Udgifter, som ikke spille nogen særdeles stor Rolle paa hver Kommunes Udgiftsbudget, og de ville saa meget hellere udrede disse Udgifter hver for sig, som de da have Frugten af deres Bestræbelser for at indskrænke disse Udgifter og ikke maa bære Følgerne af, at disse Bestræbelser ikke i lige Grad ere tilstede i de andre Kjøbstæder, med hvem de have Fællesskab. — Det vil jo derhos fremgaa af de indsamlede Oplysninger, at Fællesskabet ikke har baadet nogen af dem i nogen væsentlig Grad. Den samlede Sum af samtlige de Udgifter, hvorom der er Tale, har gjenneomsnitvis for de 10 Aar fra 1861—70 været c. 38,700 Rd. aarlig, hvilket Beløb har været fordelt paa en Folkemængde i Kjøbstæderne, som, fraregnet Bornholms Kjøbstæder, som have en anden Ordning med Hensyn til disse Udgifter, udgjør 226,438 Individier. Det er altsaa ikke noget særdeles stort Beløb, der, som Følge af disse Udgifter, falder den Enkelte i Kjøbstæderne til Last. Blandt disse Udgifter er der tre, som spille den væsentligste Rolle; alle de øvrige ere meget smaa; det er Delinkventudgifter, Udgifter til Syfilitiske og Udgifter til Afstandige. Udgifter til Delinkventer have udgjort aarlig for disse 10 Aar gjenneomsnitvis omtrent 21,000 Rd., Udgifter til Syfilitiske noget over 9,000 Rd. og til Afstandige omtrent 4,000 Rd. Hvad Delinkventudgifter angaar, samstemmer jeg naturligvis med, hvad der fra andre Sider, navnlig fra Kjøbstadkommissionens Side, blev bragt i Forslag, nemlig at disse Udgifter skulle lignedes over hele Landet paa samme Maade, som er Tilfældet med f. Ex. Udgifterne til Sindshygeanstalter, altsaa udlignes over alle Aalter efter Aamtsraadsfredse og Kjøbstæderne efter Folketallet. Det er ogsaa forekommet mig, at der ikke egentlig kunde gjøres nogen begrundet Indvending mod

en saadan Ordning; men det har imidlertid vist sig, at man ogsaa med Hensyn til disse Delinkventudgifter har ment, at det vilde være rigtigst at opsætte at vælge en anden Fordelingsmaade, indtil den forestaaende Rettsreform fremkom. Disse Delinkventudgifter ere jo, som sagt, de betydeligste af samtlige de i Lovforslaget omhandlede Udgifter, men ere dog heller ikke af nogen særdeles Størrelse under sædvanlige Tilfælde. Smidertid vil det jo ikke kunne negtes, at der i en Kjøbstad vil kunne opstaa saadanne kriminelle Sager, som en enkelt Gang sælgelig ville kunne bebyrde dens Budget; men i saa Henseende er der dog et Middel, som kan anvendes derimod, det er den Fordeling, som Justitsministeren kan lade foretage mellem Kjøbstad og Landdistrikt med Hensyn til Udgifterne ved betydelige kriminelle Sager efter Forordningen af 15de September 1832; denne Lov er i enkelte Tilfælde bragt i Anvendelse. Det er saaledes det Sædvanlige, at der i Kommisforier, hvor ekstraordinære Dommere udnævnes til at undersøge en stor kriminel Sag, findes en Bestemmelse om, paa hvilke Kjøbstæder og Landdistrikter Udgifterne til en saadan kriminel Sag skulle falde; men ogsaa udenfor disse Tilfælde, hvor kriminelle Sager behandles af ekstraordinære Dommere, er der givet Regjeringen en Myndighed til ved Resolution at bestemme, at Udgifterne til en saadan kriminel Sag skulle fordeles paa Kjøbstæderne og Landdistriktet. Udenfor saadanne ganske ekstraordinære Tilfælde ere Udgifterne til Delinkventsager heller ikke af nogen særdeles betydelig Størrelse i den enkelte By.

Hvad angaar Udgifterne til Syfilitiske, da hænger denne Udgifts Størrelse ikke ganske ubetydelig sammen med den Politiorbning, som den enkelte Kjøbstad har vidst at faae truffen. Naar man ser det mærkelige Forhold, der finder Sted med Hensyn til Størrelsen af disse Udgifter i nogle enkelte Kjøbstæder, sammenlignet med andre Kjøbstæder af samme Størrelse, saa maa det forekomme det mig — være klart, at Kjøbstadstilstanden har ikke ganske ubetydelig Indflydelse paa denne Udgifts Størrelse; da den for samtlige Kjøbstæder for disse Aar har udgjort 9,000 Rd., saa er den heller ikke fordelt paa samtlige disse af nogen saa særdeles betydelig Størrelse for hver enkelt, og den er næsten forvindende for alle de smaa, som maa bidrage til de store.

Endelig er der Udgifter til Afstandige, vel at mærke til saadanne Afstandige, som anses for at være farlige for den offentlige Sikkerhed; thi med Hensyn til Underholdet af andre Afstandige maa vedkommende Fattigvæsen bære Udgifterne; derimod til Underhold for Afstandige, som anses farlige for den offentlige Sikkerhed, udredes Udgifterne ved Fordeling paa Kjøbstæderne. Det kan ganske vist for en enkelt Kjøbstad i enkelte Tilfælde være en sælgelig Udgift, naar den dels har Afstandige, som ikke have faaet